
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 56

Rozeslána dne 3. září 1993

Cena Kč 5,10

O B S A H:

- 231. Vyhláška ministerstva hospodářství, kterou se mění a doplňuje vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 69/1991 Sb., kterou se provádí zákon o metrologii
- 232. Vyhláška ministerstva hospodářství, kterou se mění a doplňuje vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 585/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů
- 233. Vyhláška ministerstva hospodářství, kterou se mění a doplňuje vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 101/1988 Sb., o certifikaci výrobků
- 234. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o úpravě režimu a o spolupráci na společných státních hranicích
- 235. Sdělení ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o dobrém sousedství, přátelských vztazích a spolupráci

Opatření ústředních orgánů

Oznámení ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví způsob rozpočtování a účtování daně z přidané hodnoty v případě plátců, kterými jsou rozpočtové organizace nebo obce

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví metodika k sestavování automatizovaně předkládaných výkazů bank a poboček zahraničních bank České národní bance v roce 1993

231**VYHLÁŠKA****ministerstva hospodářství**

ze dne 17. srpna 1993,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 69/1991 Sb.,
kterou se provádí zákon o metrologii**

Ministerstvo hospodářství podle § 27 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 69/1991 Sb., kterou se provádí zákon o metrologii, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 6 zní:

„(6) Úřední značku schválení typu měřidla tvoří písmena „TCM“ doplněná číselným kódem oboru měření, lomítkem a posledním dvojčíslím roku schválení.“.

2. § 3 odst. 6 zní:

„(6) Základem úřední značky ověření měřidla jsou písmena „CM“ přidělená Českému metrologickému institutu a písmeno „K“ přidělené státním metrologick-

kým střediskům. Právní význam obou značek je rovnocenný. Značky jsou doplněny kódem metrologického orgánu, který provedl ověření, přiděleným Úřadem a pro měřidla určená k novému ověření též posledním dvojčíslím roku ověření.“.

3. Pokud se v této vyhlášce používá název Federální úřad pro normalizaci a měření, rozumí se tím Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

4. Pokud se v této vyhlášce používá název Československý metrologický ústav nebo název Státní metrologický inspektorát, rozumí se tím Český metrologický institut.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Doc. Ing. **Dyba** CSc. v. r.

232

VYHLÁŠKA

ministerstva hospodářství

ze dne 17. srpna 1993,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 585/1992 Sb.,
kterou se provádí zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo hospodářství podle § 35 odst. 1 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 585/1992 Sb., kterou se provádí zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který včetně nadpisu zní:

„§ 9a

Přechodné ustanovení

Dosavadní schvalovací značku obecnou, schvalovací značku odolnosti v určitém prostředí se ztíženými klimatickými nebo jinými podmínkami, státní značku jakosti nebo značku prvního stupně jakosti lze používat i nadále, pokud příslušné rozhodnutí státní zkušebny o hodnocení nebo schvalování výrobků nabylo právní moci před dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.“.

2. Pokud se v této vyhlášce používá název Federální úřad pro normalizaci a měření, rozumí se tím Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Čl. II

Dosavadní příloha vyhlášky Federálního úřadu pro normalizaci a měření č. 585/1992 Sb. se nahrazuje novou přílohou, která zní:

„Značky podle § 6 odst. 3

č. 1. Schvalovací značka obecná

č. 2. Schvalovací značka odolnosti v určitém prostředí se ztíženými klimatickými nebo jinými podmínkami

č. 3. Státní značka jakosti

č. 4. Značka prvního stupně jakosti“.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Doc. Ing. Dyba CSc. v. r.

233**VYHLÁŠKA****ministerstva hospodářství**

ze dne 17. srpna 1993,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 101/1988 Sb.,
o certifikaci výrobků**

Ministerstvo hospodářství podle § 35 odst. 1 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění zákona č. 54/1987 Sb., stanoví:

Čl. I

Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 101/1988 Sb., o certifikaci výrobků, se mění a doplňuje takto:

1. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Česká certifikační značka (dále jen „značka“) je uvedena v příloze této vyhlášky. Vedle této značky může být umístěn kód státní zkušebny, která provedla certifikaci.“.

2. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který včetně nadpisu zní:

„§ 9a

Přechodné ustanovení

Dosavadní certifikační značku lze používat i nadále, pokud příslušné rozhodnutí státní zkušebny

o certifikaci nabylo právní moci před dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.“.

3. Pokud se v této vyhlášce používá názvu Úřad pro normalizaci a měření, rozumí se tím Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Čl. II

Příloha k vyhlášce č. 101/1988 Sb. zní:

„Značka podle § 8 odst. 1

Česká certifikační značka“.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Doc. Ing. **Dyba** CSc. v. r.

234**SDĚLENÍ****ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o úpravě režimu a o spolupráci na společných státních hranicích.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a předseda vlády České republiky ji v zastoupení prezidenta republiky ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 23 byla prozatímně prováděna od 1. ledna 1993 a vstoupila v platnost dnem 3. května 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA**mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o úpravě režimu a o spolupráci na společných státních hranicích**

Česká republika a Slovenská republika

vedeny přáním upravit spolupráci v oblasti ochrany státních hranic, kontroly hraničního provozu a pořádku na státních hranicích a vzájemně si poskytovat pomoc v těchto oblastech s cílem zabránit porušování pořádku na společných státních hranicích, jakož i škodám, které by mohly vzniknout působením z výsoštného území jedné smluvní strany na výsoštné území druhé smluvní strany,

berouce v úvahu Ženevskou úmluvu o uprchlících z 28. července 1951,

se dohodly na tomto:

HLAVA I**Jmenování hlavních hraničních zmocněnců
a hraničních zmocněnců****Článek 1**

(1) Příslušné orgány smluvních stran jmenují k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy hlavní hraniční zmocněnce, hraniční zmocněnce, případně jejich zástupce.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 mohou přizvat k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy potřebný počet pomocníků a expertů.

(3) Zástupci hlavního hraničního zmocněnce a zástupci hraničních zmocněnců mají stejná práva a povinnosti jako zmocněnci, které zastupují.

(4) Pomocníkům a expertům vydává podle potřeby hlavní hraniční zmocněnec nebo hraniční zmocněnci písemné pověření, ve kterém stanoví jejich práva a povinnosti.

Článek 2

(1) Hlavní hraniční zmocněnci a jejich zástupci, hraniční zmocněnci a jejich zástupci jsou vybaveni průkazem v jazyce českém nebo slovenském.

(2) Hlavní hraniční zmocněnci si vymění vzory průkazů uvedených v odstavci 1.

HLAVA II**Úkoly hlavních hraničních zmocněnců
a hraničních zmocněnců****Článek 3**

(1) Hlavní hraniční zmocněnci zajišťují plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy, zejména

- a) hodnotí všeobecnou situaci v oblasti ochrany státních hranic, kontroly hraničního provozu a pořádku na státních hranicích, spolupráce a vzájemného poskytování pomoci a činí opatření k posílení spolupráce v těchto oblastech,
- b) řídí a usměrňují činnost hraničních zmocněnců a jejich spolupráci v oblastech ochrany státních hranic, kontroly hraničního provozu a pořádku na státních hranicích,
- c) schvalují zápisy z řádných pracovních porad hraničních zmocněnců,
- d) rozhodují v případech, kdy nedošlo k dohodě mezi hraničními zmocněnci,
- e) předávají zvláště závažné, komplikované nebo sporné případy, na jejichž řešení se nedohodli, spolu se svým vyjádřením k vyřízení diplomatickou cestou.

(2) Hlavní hraniční zmocněnci vydají pro svou společnou činnost a pro společnou činnost hraničních zmocněnců jednací řády.

Článek 4

(1) Hraniční zmocněnci ve svěřeném hraničním úseku vyhodnocují společně stav ochrany státních hranic, kontroly hraničního provozu a pořádku na státních hranicích a koordinují činnost pohraničních orgánů.

(2) Hraniční zmocněnci se neprodleně informují

- a) o živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, které se mohou rozšířit na území druhé smluvní strany, a o prováděných opatřeních,
- b) o přistání plavidel druhé smluvní strany bez povolení a o přeletu státních hranic vzdušnými prostředky nebo o jejich přistání bez povolení,
- c) o pracech prováděných v blízkosti státních hranic, které mohou způsobit škody na území druhé smluvní strany nebo ohrozit život nebo zdraví osob zdržujících se na jejím území, o honech prováděných ve vzdálenosti kratší než 1 km od státních hranic,
- d) o připravovaném nebo uskutečněném protiprávním přechodu státních hranic nebo o osobách, které při pronásledování uprchly na území druhé smluvní strany.

(3) Hraniční zmocněnci činí opatření k předcházení porušování pořádku na státních hranicích.

(4) Hraniční zmocněnci společně projednávají nároky na náhradu škody, vzniklé událostmi na státních hranicích, uvedenými v článku 19 odst. 2 a 3, jakož i nároky na náhradu nákladů, podle možnosti za účasti osob, kterých se to týká. Tyto nároky projednávají podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území škoda nebo nároky vznikly.

(5) Hraniční zmocněnci si předávají osoby, domácnosti zvířata, předměty a dokumenty podle článků 10 až 12.

(6) Hraniční zmocněnci předávají hlavním hraničním zmocněncům případy porušení pořádku na státních hranicích, na jejichž vyřešení se nedohodli, a případy uvedené v článku 3 odst. 1 písm. e).

HLAVA III

Činnost hlavních hraničních zmocněnců a hraničních zmocněnců

Článek 5

(1) Hlavní hraniční zmocněnci se scházejí jednou za rok, střídavě na území obou smluvních stran, na řádných zasedáních, kde projednávají plnění úkolů

uvedených v článku 3 odst. 1 písm. a) a přijímají závěry k plnění dalších úkolů vyplývajících z této smlouvy.

(2) Z řádného zasedání se vyhotoví zápis v jazyce českém nebo slovenském.

(3) Zápis podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a nabývá účinnosti dnem, kdy se hlavní hraniční zmocněnci písemně informují o tomto schválení.

Článek 6

(1) Na žádost kteréhokoliv hlavního hraničního zmocněnce se koná mimořádné zasedání.

(2) Zápis z mimořádných zasedání se vyhotovuje, schvaluje a vstupuje v platnost podle článku 5 odst. 2 a 3.

Článek 7

(1) Řádné pracovní porady hraničních zmocněnců se konají podle potřeby, nejméně však jednou za šest měsíců, střídavě na území obou smluvních stran.

(2) Z řádné pracovní rady se vyhotoví zápis v jazyce českém nebo slovenském.

(3) Zápis schvalují hlavní hraniční zmocněnci a nabývá účinnosti dnem, kdy se hraniční zmocněnci písemně informují o tomto schválení.

(4) V naléhavých případech mohou hraniční zmocněnci učinit potřebná opatření na základě zápisu ještě před jeho schválením.

Článek 8

(1) Mimořádné pracovní porady hraničních zmocněnců se konají za účelem společného prošetřování případů porušení pořádku na státních hranicích na návrh hraničního zmocněnce jedné ze smluvních stran, zpravidla na místě samém. V souvislosti s tím mohou hraniční zmocněnci požadovat vysvětlení od svědků a expertů na území obou smluvních stran. Společná prošetřování nenahrazují pravomoc justičních nebo správních orgánů smluvních stran.

(2) Z mimořádné pracovní rady se vyhotoví zápis podle článku 7 odst. 2 a připojí se k němu dokumenty a důkazní materiály. Zápis nabude účinnosti dnem podpisu hraničními zmocněnci.

(3) Hraniční zmocněnci si na vyžádání nebo z vlastní iniciativy navzájem předávají spisy a poznatky potřebné k projednání porušení pořádku nebo jiných událostí na státních hranicích.

Článek 9

Hlavní hraniční zmocněnci, hraniční zmocněnci a osoby uvedené v článku 1 odst. 4, které plní úkoly

vyplývající z této smlouvy, mají při jejich plnění na území druhé smluvní strany

- a) zaručenou osobní nedotknutelnost a nedotknutelnost úředních listin a razítek, které mají u sebe,
- b) právo nosit služební stejnokroj a služební zbraň,
- c) právo vzít si s sebou potřebné dopravní prostředky a jiné předměty bez dovozního a vývozního cla a jiných poplatků.

HLAVA IV

Předávání osob, domácích zvířat, předmětů a dokumentů

Článek 10

(1) Osoby, které neúmyslně protiprávně překročily státní hranice a byly zadrženy v bezprostřední blízkosti státních hranic, budou neprodleně předány druhé smluvní straně.

(2) Současně s předanou osobou je třeba předat i předměty, které měla u sebe a které přenesla z území druhé smluvní strany. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů smluvních stran.

(3) Osoby a předměty uvedené v odstavcích 1 a 2 budou předány zpravidla na nejbližším hraničním přechodu od místa zadržení. O předání se vyhotoví zápis.

Článek 11

(1) O zaběhnutí domácích zvířat na území druhé smluvní strany je třeba uvědomit hraničního zmocněnce druhé smluvní strany, aby mohla být učiněna opatření k jejich vyhledání. Nalezená domácí zvířata se oddělí od ostatních domácích zvířat, předávají se podle celních a veterinárních předpisů, zpravidla nejbližšímu místu, kde byla nalezena.

(2) Předměty, které se dostaly na území jedné smluvní strany v důsledku působení přírodních sil, se předají druhé smluvní straně.

(3) Za zaběhnutá domácí zvířata, pokud jejich vyhledávání nevedlo k úspěchu, nelze požadovat náhradu.

(4) O předání zaběhnutých domácích zvířat nebo předmětů podle odstavců 1 a 2 se vyhotoví zápis. Zápis musí obsahovat i náklady spojené s opatrováním zaběhnutých domácích zvířat, s jejich veterinárním ošetřením a s opatrováním předmětů.

Článek 12

(1) Stupeň utajení dokumentů, které předá hlavní hraniční zmocněnec nebo hraniční zmocněnci, se stanoví podle právních předpisů předávající strany.

(2) Smluvní strany budou ctít a zabezpečovat práva na ochranu osobnosti u těch osob, jichž se týkají poskytnuté údaje.

HLAVA V

Provoz na hraničních vodách a na hraničních cestách

Článek 13

(1) Na hraničních vodách se mohou plavit lodě obou smluvních stran v kteroukoliv dobu nerušeně v plné šíři hlavního plavebního koryta.

(2) Služební plavidla pohraničních orgánů, policejních orgánů, celních orgánů, orgánů státního plavebního dozoru a vodohospodářských orgánů obou smluvních stran se mohou plavit v kteroukoliv dobu v plné šíři hraničních vod.

(3) Ostatní plavidla obou smluvních stran se mohou plavit v hraničních vodách pouze po státní hranice, v čase od svítání do soumraku.

(4) Plavidla obou smluvních stran, plavící se v hraničních vodách, musí zachovávat plavební předpisy vydané na základě dohody smluvních stran.

Článek 14

(1) Na hraničních tocích mohou služební plavidla pohraničních orgánů, policejních orgánů, celních orgánů, orgánů státního plavebního dozoru a vodohospodářských orgánů smluvních stran ze služebních důvodů přistát u břehu ležícího na území druhé smluvní strany.

(2) Ostatní plavidla smluvních stran mohou přistát bez povolení u břehu ležícího na území druhé smluvní strany pouze v nebezpečí. Osoba odpovědná za plavidlo je povinna tuto skutečnost neprodleně ohlásit pohraničním nebo celním orgánům druhé smluvní strany za účelem poskytnutí pomoci.

Článek 15

Na hraničních cestách je možno užívat celé jejich šířky. Příslušné orgány smluvních stran mohou podle svých předpisů a na základě předchozí dohody nařídit omezení provozu.

HLAVA VI

Rybolov, myslivost a provádění prací v blízkosti státních hranic

Článek 16

Rybolov v hraničních vodách je povolen až po státní hranice.

Článek 17

(1) Příslušné orgány smluvních stran zajistí, aby při výkonu myslivosti a provádění prací v blízkosti státních hranic nedocházelo k narušení území druhé

smluvní strany, ke škodám, jakož i k ohrožení života nebo zdraví osob zdržujících se na území druhé smluvní strany.

(2) Nesmí být prováděna povrchová těžba do vzdálenosti dvaceti metrů od státních hranic, pokud zvláštní smlouva nestanoví jinak.

(3) Příslušné orgány smluvních stran učiní opatření, aby se nevytvářely překážky odtoku velkých vod a aby se zamezilo rozšíření požáru na území druhé smluvní strany.

(4) Hrozí-li nebezpečí rozšíření požáru na území druhé smluvní strany, je nutno o tom bezodkladně vyrozumět její pohraniční orgány.

HLAVA VII

Mimořádné překračování státních hranic

Článek 18

(1) Při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, k nimž došlo na území jedné smluvní strany v blízkosti státních hranic, mohou záchranné skupiny druhé smluvní strany překročit státní hranice bez cestovních dokladů, pokud byly požádány o pomoc příslušnými orgány smluvní strany, na jejímž území k živelní pohromě a nebo jiné mimořádné události došlo. Zprostředkování takové žádosti provádějí hraniční zmocněnci.

(2) Při požárech, k nimž došlo na území jedné smluvní strany v blízkosti státních hranic, mohou požární oddíly druhé smluvní strany, pokud hrozí rozšíření požáru na území druhé smluvní strany, překročit státní hranice bez cestovních dokladů a zasahovat, i když nebyly požádány o pomoc.

(3) Státní hranice mohou překročit bez cestovních dokladů také pracovníci zdravotní nebo veterinární služby, pokud byli požádáni o pomoc.

(4) Osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 mohou překročit státní hranice na kterémkoliv místě a jsou oprávněny zdržovat se na území druhé smluvní strany, pokud je jich tam nezbytně třeba. Mohou s sebou vzít bez zvláštního povolení potřebný materiál a prostředky. Při návratu zpravidla použijí nejbližšího hraničního přechodu.

(5) Při živelních pohromách nebo při jiných případech ohrožení života nebo zdraví osob v blízkosti státních hranic mohou ohrožené osoby překročit státní hranice na kterémkoliv místě bez cestovních dokladů. Jsou však povinny se neprodleně hlásit u příslušných místních orgánů.

HLAVA VIII

Závěrečná ustanovení

Článek 19

(1) Pro účely této smlouvy se rozumí

- a) státní hranicí souvislá řada svislých myšlených rovin, které oddělují území České republiky a Slovenské republiky, jakož i prostor svisle nad i pod zemským povrchem,
- b) hraničním úsekem vymezené území přiléhající ke státní hranici, na němž působí hraniční zmocněnec,
- c) hraničními vodami úseky řek a ostatních vodních toků, kterými probíhají státní hranice, jakož i povrchové a podzemní vody v profilech, kde je přetínají státní hranice,
- d) hraniční cestou cesta nebo úsek cesty, jejíž osou probíhá hraniční čára,
- e) pohraničními orgány orgány, které provádějí ochranu státních hranic a kontrolu hraničního provozu,
- f) celními orgány orgány, které kontrolují na státních hranicích osoby, zboží a hodnoty podle devizových, celních a jiných předpisů,
- g) kontrolou hraničního provozu činnost, kterou provádějí pohraniční a celní orgány při přechodu osob a věcí přes státní hranice,
- h) hraničními přechody místo určené pro přechod osob a věcí přes státní hranice,
- i) mimořádnou událostí průmyslová havárie, letecká katastrofa, velká dopravní nehoda, ekologická havárie, apod.,
- j) blízkostí státních hranic prostor v hloubce 15 km do vnitrozemí od státních hranic.

(2) Za porušení pořádku na státních hranicích se považují takové činy na státních hranicích, nebo v jejich blízkosti, na území jedné smluvní strany, které poškozují nebo ohrožují zájmy druhé smluvní strany, její území nebo životy, zdraví nebo oprávněné zájmy osob, které se zdržují na jejím území. Za tato porušení se považuje zejména

- a) střelba, jíž se rozumí případy, kdy střely dopadají na území druhé smluvní strany nebo přeletí tímto územím, bez ohledu na další následky,
- b) narušení vzdušného prostoru, jímž se rozumí přelet vzdušného prostředku bez povolení přes státní hranice,
- c) územní narušení, jímž se rozumí nedovolený vstup na území druhé smluvní strany, a to i v případě, že se narušitel odtud z vlastní vůle vrátí nebo se hodlá vrátit,
- d) akt násilí, vyhrožování nebo jiné podobné jednání,

kterým se osoby zdržující se na území druhé smluvní strany v blízkosti státních hranic domáhají jejich překročení,

- e) způsobení požáru, jímž se rozumí úmyslné jednání nebo čin z nedbalosti, následkem kterého vznikne požár na území druhé smluvní strany,
- f) poškození hraničních znaků, jímž se rozumí úmyslná činnost nebo činnost z nedbalosti, která má za následek zničení, poškození, protiprávní přemístění, posunutí nebo odstranění hraničních znaků,
- g) výbuchy, jejichž účinek přesahuje státní hranice a způsobí škodu na území druhé smluvní strany tlakem vzduchu, dopadem úlomků nebo střepin,
- h) znečištění okolí, jímž se rozumí převážení nebo nedovolené zasílání na území druhé smluvní strany výbušných, radioaktivních, biologických nebo chemických materiálů a látek, nebo poškozování rostlinných kultur, jakož i znečišťování hraničních vod, které má za následek uhynutí ryb, popřípadě používání výbušných, omamných nebo otravných látek při rybolovu,
- i) pohoršující jednání, jímž se rozumí verbální, nebo s použitím technických zvukových prostředků reprodukováný, pohoršující projev, píseň nebo hudba, které jsou slyšitelné na území druhé smluvní strany, umísťování pohoršujících nápisů a kreseb viditelných z území druhé smluvní strany nebo jejich převážení dopravními prostředky na území druhé smluvní strany, které urážejí zájmy obou smluvních stran,
- j) jiné porušení pořádku na státních hranicích, jímž se rozumí činy, které nejsou uvedeny v písmenech a) až i).

(3) Za porušení pořádku na státních hranicích se nepovažuje

- a) neúmyslné překročení státních hranic, jímž se rozumí přechod nebo přejezd osob přes státní hra-

nice při ztrátě orientace, z neznalosti místního terénu, při usnutí v mezinárodních vlacích, za nepříznivých povětrnostních podmínek nebo ve stavu nepřítomnosti,

- b) zaběhnutí domácích zvířat, jímž se rozumí přechod nestřežených nebo neovladatelných domácích zvířat na území druhé smluvní strany,
- c) připlutí vodních dopravních a jiných prostředků na území druhé smluvní strany v důsledku působení vody a větru.

Článek 20

Každá smluvní strana hradí své výdaje v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z této smlouvy.

Článek 21

Tato smlouva se nevztahuje na závazky vyplývající z jiných mnohostranných a dvoustranných smluv uzavřených smluvními stranami.

Článek 22

Tato smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Smluvní strany ji mohou kdykoliv vypovědět písemně diplomatickou cestou, přičemž Smlouva pozbude platnosti uplynutím šesti měsíců ode dne doručení výpovědi.

Článek 23

Tato smlouva vstoupí v platnost poté, co ji podle svých ústavních předpisů schválí obě smluvní strany. Smlouva bude prozatímně prováděna od 1. ledna 1993.

Dáno v Praze dne 29. října 1992 ve dvou vyhotoveních, každé z nich v jazyce českém a jazyce slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
Václav **Klaus** v. r.

Za Slovenskou republiku:
Vladimír **Mečiar** v. r.

235

**SDĚLENÍ
ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. listopadu 1992 byla v Bratislavě podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o dobrém sousedství, přátelských vztazích a spolupráci.

Se Smlouvou vyslovila souhlas Česká národní rada a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 1. července 1993.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 21 dnem 1. července 1993.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

**SMLOUVA
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o dobrém sousedství, přátelských vztazích a spolupráci**

Česká republika a Slovenská republika (dále jen „Smluvní strany“),

rozhodnuty navázat na dlouholeté plodné tradice společných dějin a na bohaté zkušenosti ze vzájemné spolupráce svých národů,

vědomy si potřeby solidarity pro zabezpečení důstojného místa v Evropě svým národům,

potvrzující bezvýhradnou úctu k lidským právům a základním svobodám, zásadám demokracie, humanismu a právního státu a vyjadřující přesvědčení, že jejich dodržování a důsledné naplňování tvoří základ svobody, spravedlnosti a míru,

vycházejíce z významných politických a ekonomických přeměn v Evropě a z bohatých zkušeností evropských států,

pevně odhodlány přispívat k přeměně Evropy v jednotný kontinent míru, bezpečnosti, demokracie a prosperity,

řídíce se pravidly mezinárodního práva, jakož i cíli a zásadami zakotvenými v Chartě OSN, Závěrečném aktu, Pařížské chartě pro novou Evropu a dalších dokumentech KBSE,

usilující o všestranný rozvoj vzájemných vztahů a přátelské spolupráce v duchu dobrého sousedství a zachovávající všechny kladné výsledky dosavadní spolupráce, vyjádřené zejména v již uzavřených smlouvách a dohodách,

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet a upevňovat své přátelské vztahy a spolupráci na základě vzájemné úcty, důvěry a porozumění. Budou rovněž vzájemně

podporovat a koordinovat úsilí o svou plnou účast v institucích integrované Evropy.

Článek 2

Smluvní strany se budou ve vzájemných vztazích, jakožto i ve vztazích s ostatními státy, řídit mezinárodním právem, zejména zásadou svrchované rovnosti, územní celistvosti a politické nezávislosti, neporušitelnosti státních hranic a nezasahování do vnitřních záležitostí.

Smluvní strany potvrzují své společné státní hranice. Nemají vůči sobě žádné územní nároky a takové nároky nebudou vznášet ani v budoucnosti.

Článek 3

Smluvní strany budou pořádat pravidelné konzultace na různých úrovních, aby tak zajistily rozvoj svých dvoustranných vztahů a co nejvíce sladily svá stanoviska k mezinárodním otázkám společného zájmu.

Konzultace na úrovni předsedů vlád se budou konat tak často, jak to bude zapotřebí, avšak nejméně jednou ročně.

Ministři zahraničních věcí se budou scházet alespoň jednou ročně ke konzultacím, při kterých posoudí provádění této smlouvy.

Ostatní ministři budou provádět pravidelné konzultace.

Smluvní strany budou podle potřeby na základě vzájemné dohody vytvářet příslušné smíšené komise.

Článek 4

Smluvní strany budou všestranně napomáhat zachování a posílení bezpečnosti, jakož i rozvoji spolu-

práce v Evropě s cílem vytvořit účinný celoevropský bezpečnostní systém, zejména se zřetelem na klid a stabilitu středoevropského regionu, do něhož patří.

Budou usilovat o to, aby byly cestou závazných a účinně kontrolovatelných dohod sníženy stavy ozbrojených sil a výzbroje v Evropě na úroveň dostatečnou pro obranu, avšak neumožňující útok.

Budou se také společně zasazovat o posílení důvěry a stability na mnohostranném a dvoustranném základě.

Článek 5

Smluvní strany budou pořádat pravidelné konzultace na různých úrovních o otázkách bezpečnosti a obrany.

Jestliže jedna ze Smluvních stran bude mít za to, že vznikla mezinárodní situace, která může ohrozit nebo narušit její suverenitu, územní celistvost nebo jiné životní důležité bezpečnostní zájmy, obě Smluvní strany zahájí ihned konzultace o nejúčinnějším způsobu odvrácení hrozby.

V případě ozbrojeného útoku na jednu ze Smluvních stran se tyto dohodnou o možnosti poskytnout pomoc napadené straně podle článku 51 Charty OSN a budou usilovat o to, aby konflikt byl vyřešen v souladu se zásadami Charty OSN a dokumenty KBSE.

Smluvní strany podle potřeby zahájí konzultace rovněž v případě vzniku nebo trvání jiného sporu či situace, jestliže budou mít za to, že by byl ohrožen nebo porušen mír a mezinárodní bezpečnost.

Článek 6

Smluvní strany budou rozvíjet vzájemně výhodnou spolupráci ve vojenské oblasti na základě zvláštních dohod mezi příslušnými ministerstvy.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat spolupráci na úrovni jednotlivých součástí územního a správního členění republik včetně měst a obcí.

Smluvní strany budou usilovat o širokou a účinnou účast v celé společnosti na vzájemných vztazích. Zvláštní význam přikládají vzájemným stykům mezi parlamenty. Budou též vytvářet nezbytné podmínky pro rozšíření přímých styků politických stran a hnutí, odborů, církví a náboženských společenství, nadací a jiných spolků a organizací.

Vzhledem ke zvláštní úloze mladého pokolení při formování vzájemných vztahů, Smluvní strany vytvoří možnosti pro všestrannou spolupráci mládeže obou států.

Článek 8

Smluvní strany potvrzují, že příslušníci české národnostní menšiny v Slovenské republice a příslušníci slovenské národnostní menšiny v České republice mají právo samostatně, jakož i na společenství s jinými členy své skupiny svobodně vyjadřovat, uchovávat a rozvíjet svou etnickou, kulturní, jazykovou a náboženskou svébytnost a rozvíjet svou kulturu ve všech směrech bez jakýchkoliv pokusů asimilovat je proti jejich vůli.

Smluvní strany budou respektovat práva a plnit zásady týkající se národnostních menšin v souladu s mezinárodními standardy, zejména evropskými.

Smluvní strany prohlašují, že osoby uvedené v úvodním odstavci tohoto článku mají zejména právo samostatně, jakož i ve společenství s jinými členy své skupiny:

- svobodně používat svůj mateřský jazyk v soukromí i na veřejnosti, a - vedle potřeby znát úřední jazyk příslušných států - používat svůj mateřský jazyk před státními orgány v souladu s vnitrostátním zákonodárstvím,
- vytvářet přiměřené způsoby výuky svého mateřského jazyka,
- zakládat a udržovat své vlastní hospodářské, vzdělávací, kulturní a náboženské instituce, organizace a spolky.

Příslušnost k národnostní menšině je věcí osobní volby každého občana a z této příslušnosti mu nemůže vyplývat žádné znevýhodnění.

Smluvní strany se shodují v tom, že na osoby, které patří k národnostním menšinám, se vztahují stejná práva a povinnosti vyplývající z jejich státního občanství jako na ostatní občany daného státu.

Článek 9

Smluvní strany budou podporovat osobní styky občanů obou států. Za tím účelem se zavazují vytvořit odpovídající podmínky pro volný pohyb svých občanů. Zvláště budou podporovat všestranný rozvoj skupinových a individuálních styků a různých forem přímé společenské a hospodářské spolupráce v pohraničních oblastech.

Článek 10

Smluvní strany považují za jednu ze základních podmínek společenského pokroku rozvoj hospodářské spolupráce.

Článek 11

Smluvní strany budou rozvíjet vzájemně výhodnou hospodářskou a finanční spolupráci, včetně spolu-

práce mezi oblastmi. Budou přispívat k přímé spolupráci mezi hospodářskými subjekty obou států. Zvláštní význam přikládají spolupráci na základě Smlouvy o celní unii mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

Smluvní strany budou usilovat o rozšiřování a zdokonalování spolupráce v oblasti železniční, letecké, silniční, námořní a vnitrozemské vodní dopravy.

Smluvní strany se budou zasazovat o zlepšení a rozšíření vzájemných poštovních a telekomunikačních služeb v souladu s evropskými a mezinárodními technickými normami.

K podrobnější úpravě spolupráce budou Smluvní strany uzavírat zvláštní dohody přizpůsobené vznikajícímu jednotnému evropskému ekonomickému organismu.

Článek 12

Smluvní strany budou úzce spolupracovat v oblasti ochrany životního prostředí.

Budou společně předcházet znečišťování přesahujícímu hranice a usilovat o jeho snížení a likvidaci.

Smluvní strany se budou podílet v mezinárodním, zejména evropském měřítku, na vytváření a provádění koordinované strategie péče o životní prostředí.

Podrobné zásady spolupráce v oblasti životního prostředí upraví zvláštní dohody.

Článek 13

Smluvní strany se shodují v tom, že budou spolupracovat na všech úrovních při přípravě územních prognóz a plánů, jejichž dopad přesahuje společné hranice.

Článek 14

Smluvní strany budou podporovat a usnadňovat vzájemnou vědeckotechnickou spolupráci. Za tím účelem budou sjednávat příslušné dohody a podnikat společné akce k jejich provádění.

Smluvní strany budou podporovat a vytvářet podmínky usnadňující přístup do vědeckých institucí, archivů, knihoven a podobných institucí.

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti kultury, vědy a školství. Na základě dohod a programů budou rozšiřovat výměnu ve všech oblastech a na všech úrovních, podporovat spolupráci mezi uměleckými a jinými kulturními institucemi a organizacemi.

Smluvní strany budou rozšiřovat a podporovat spolupráci mezi školami všech druhů, jakož i mezi výzkumnými ústavy a jejich organizacemi, a to jak výměnou studentů, stipendistů, učitelů a vědeckých pracovníků, tak i prostřednictvím společných výzkumných prací.

Smluvní strany budou podporovat vysokoškolské studium slovenského jazyka v České republice a českého jazyka ve Slovenské republice.

V souladu s příslušnými dohodami budou Smluvní strany vzájemně uznávat doklad o absolvování škol a vysokoškolských studií.

Článek 15

Smluvní strany budou usilovat o uchování kulturních statků a památek druhé Smluvní strany na svém území.

Článek 16

Smluvní strany budou usnadňovat tok informací o společenském, politickém, hospodářském, kulturním, vědeckém a jiném životě druhé Smluvní strany, zvláště pak zajistí objektivní informovanost o druhé Smluvní straně v rámci výuky a výchovy mládeže, včetně školních učebnic.

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, zejména rozhlasu a televize.

Článek 17

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti zdravotnictví a ochrany zdraví obyvatelstva především při předcházení civilizačním chorobám, nakažlivým a jiným nemocem a v boji proti nim.

Smluvní strany budou spolupracovat za účelem vzájemného poskytování pomoci při katastrofách a hromadných nehodách.

Smluvní strany budou usilovat o spolupráci v oblasti sociálního zabezpečení.

Článek 18

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti tělesné výchovy, sportu a turismu.

Článek 19

Smluvní strany budou na základě zvláštních dohod spolupracovat v právní oblasti.

Smluvní strany budou zejména spolupracovat v boji proti organizované zločinnosti, terorismu, nezákonnému obchodu s narkotiky a nezákonnému přepravování předmětů kulturní a historické hodnoty přes hranice. Nezákonně vyvezené kulturní hodnoty budou navraceny druhé Smluvní straně.

Článek 20

Tato smlouva není namířena proti třetím státům. Nedotýká se práv a závazků vyplývajících z platných dvoustranných a mnohostranných smluv a dohod uzavřených Smluvními stranami s jinými státy.

Článek 21

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena co nejdříve.

Tato smlouva se uzavírá na dobu 15 let. Poté se bude její platnost prodlužovat vždy na pětileté období,

pokud ji jedna ze Smluvních stran nevypoví písemně nejpozději rok před uplynutím příslušného období platnosti.

Dáno v Bratislavě 23. listopadu 1992 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
Ivan **Kočárník** v. r.

Za Slovenskou republiku:
Vladimír **Mečiar** v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/41 418/1993** ze dne 11. srpna 1993, **kterým se stanoví způsob rozpočtování a účtování daně z přidané hodnoty v případě plátců, kterými jsou rozpočtové organizace nebo obce.**

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něj počínaje účetním obdobím roku 1993.

Opatření se současně vydává ve Finančním zpravodaji. Do doby jeho uveřejnění lze do opatření nahlédnout na ministerstvu financí, Letenská 15, Praha 1 - Malá Strana.

Česká národní banka

vydala podle § 41 odst. 2 zákona ČNR č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření č. 24** ze dne 6. srpna 1993, **kterým se stanoví metodika k sestavování automatizovaně předkládaných výkazů bank a poboček zahraničních bank České národní bance v roce 1993.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 20. srpna 1993.

Opatření je uveřejněno v částce 18/1993 Věstníku České národní banky. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, (24 51 05 14) l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.